

TEMA DEL DIA Pàgines 4 i 5

Debat d'investidura

PRIMERA VOTACIÓ PER ESCOLLIR EL CAP DE GOVERN

El pacte PS-ApC continua viu tot i la necessitat d'una segona volta

Nomen acusa CR de frustrar la concertació i opta per l'entesa amb els socialdemòcrates

Els reformistes argumenten que el tercer grup busca «excuses» per acabar votant a Bartumeu

IAGO ANDREU*
ANDORRA LA VELLA

Jaume Bartumeu serà el primer cap de Govern de l'etapa constitucional investit en una segona volta de votacions. Ara bé, tot indica que la majoria absoluta que li ha faltat a la primera votació l'obtindrà a la segona, dimecres de la setmana vinent, quan ja no li cal. Andorra pel Canvi (ApC) es va abstenir ahir a la primera volta de la investidura, però gairebé tothom donava per fet que acabaria fructificant una entesa amb els socialdemòcrates que permeti un pacte de legislatura.

El líder d'ApC, Eusebi Nomen, va justificar la seva abstenció, que deixava Bartumeu amb 14 vots i el reformista Joan Gabriel amb 11, argumentant que calia forçar fins al final la concertació entre els tres partits. Nomen va acusar la Coalició Reformista (CR) de frustrar aquesta concertació. Segons el líder d'ApC, el fet que el PS tanqués la porta a un govern d'unitat no significa que no sigui possible constituir un executiu de concertació entre les tres forces polítiques. Ara bé, un cop descartada la concertació a tres, ApC s'inclina per la «concertació a dos» i seguirà treballant en l'acord amb el PS, sobre el document proposat per Nomen i que serveix de base a la negociació.

Aquest document, el contingut del qual EL PERIÒDIC va avançar dijous, va centrar ahir bona part de la polèmica. Tant el president suplent del Grup Reformista, Ladislau Baró, com el candidat Joan Gabriel, s'hi van referir com a prova de l'entesa entre PS i ApC, i Nomen va atacar Gabriel per haver trencat la confidencialitat del document.

Els reformistes, que, segons Baró, es preparen per exercir l'oposició buscant l'entesa i el diàleg en els temes d'Estat, van qualificar l'abstenció d'ApC com l'escaficació del canvi de passar de demanar un govern d'unitat a pactar amb el PS. «Està buscant en nosaltres l'excusa per fer el pacte amb el PS. No li faci por aquest pacte, al cap i a la fi, amb els resultats electorals té l'obligació de signar-lo, perquè si no, ho bloqueja», va dir Baró a Nomen.

LA PETICIÓ DE RODRÍGUEZ // Un altre dels moments destacats del debat d'ahir va arribar quan el president del Grup Socialdemòcrata, Francesc Rodríguez, es va fixar en algunes

►► Baró, amb Gabriel i Gil, en una de les seves intervencions, a la Casa de la Vall, ahir.

ONA MORANTE

mancances del discurs de Bartumeu, sobretot en matèria social, mancances que l'encampada va atribuir a la «voluntat de síntesi» al «fet que es puguin entendre compreses en els grans eixos de les polítiques» del futur Govern. Rodríguez es va fixar en l'absència de propostes sobre les escoles bressol, els serveis extraescolars o la implantació amb caràcter general del règim del tercer pagador a la Seguretat Social, totes elles incloses al programa electoral del PS.

En la mateixa línia, Rodríguez va demanar a Bartumeu que el futur Executiu «vetlli de forma especial per la salut pública» per «assegurar una atenció sanitària de qualitat amb uns serveis públics i privats eficients i eficaços». Més enllà d'això, Rodríguez va elogiar el discurs de Bartumeu, destacant que «l'època de les divisions i de l'exclusió ha quedat superada». Pel que fa al discurs del candidat reformista, Rodríguez el va veure mancat d'un model de país i va criticar algunes de les 20 mesures immediates proposades per Gabriel per considerar-les massa generals i de difícil concreció. ■

*iandreu@andorra.elperiodico.com

La fi del monopoli de l'oratoría

La intervenció de Baró evidencia que els socialdemòcrates ja no són els únics que tenen primeres espases en la dialèctica parlamentària

I. A.
ANDORRA LA VELLA

«Hem canviat de lloc i ara n'hem d'aprendre tots», va dir Joan Gabriel en ocupar la cadira al centre de l'hemicicle per iniciar el seu torn de rèplica als discursos dels grups parlamentaris. El fins fa poc Síndic general s'asseia al mig de totes les mirades i observava, amb un punt d'estranyesa, qui sap si d'enyorança, la mesa des de la qual l'actual Síndic, Josep Dallerès, el contemplava des de les altures.

«Alguna cosa deu haver canviat», va repetir el reformista Ladislau Baró, il tant!, molts dels que ocupaven fins ara els bancs de la majoria, a l'esquerra del Síndic, s'asseuen ara al costat contrari, el de l'oposició, i tot i perdre les elec-

cions, semblen estar disposats a lluitar per una altra batalla, la de l'oratoría. Aquesta legislatura promet. D'entrada, la sessió d'ahir, la primera de veritable debat després dels discursos de dijous, va evidenciar que els socialdemòcrates han perdut, o estan començant a perdre, el monopoli de l'oratoría.

Feia més de vuit anys que Baró no

EL TERCER GRUP

Nomen també afegeix intensitat al debat, amb un estil vehement i espontani. «Parlo amb el cor», afirma

s'asseia a la Casa de la Vall, aleshores al capdavant de l'extint AND i ara a les files reformistes que comparteix amb els liberals. No ha perdut la pràctica: la seva intervenció en el primer debat de la legislatura va posar de manifest que el desequilibri dialèctic entre els dos costats de l'hemicicle viscut durant la legislatura passada tendirà a equilibrar-se. Els últims quatre anys, Jaume Bartumeu ha liderat un Grup fortíssim des del punt de vista de l'oratoría, reforçat pel trident que formaven Vicenç Alay, Esteve López i Francesc Rodríguez, experts en fustigar el Govern i la bancada liberal. Ara a Alay l'esperen a l'Executiu i López, en qualitat de Subsíndic, comparteix altures amb Dallerès. Queda Rodríguez al capdavant del Grup, que

va saber trobar el punt de la dialèctica de quant blanc amb Baró.

I si a les files liberals (ara reformistes) les coses han canviat, també hi ha hagut canvis al fons de l'hemicicle. ApC té poc a veure amb CDA+S21 i Eusebi Nomen no s'assembla a Enric Tarrado. El líder d'ApC també va contribuir a donar color al debat parlamentari i a trencar el monopoli del PS en el domini de l'esgrima dialèctic. Però d'una forma sensiblement diferent a la de Baró. Mentre el de CR té un *je ne sais quoi* de reminiscència del període constituent, el d'ApC tira més pel dret. Sense embuts, sense papers. «Parlo amb el cor», afirma. El cert és que ho fa amb passió, amb vehemència si més no, i amb una espontaneïtat que li va fer prendre la paraula abans que Dallerès, que prefereix l'*adagio* al *viva*, l'hi hagués donat del tot.

N'hi ha per a tots els gustos: des de la retòrica Westminsteriana de Baró fins a l'estil més directe, tal vegada més nord-americà, de Nomen. Els socialdemòcrates diuen que volen situar el Consell al centre del debat polític. Estiguin tranquils, que els altres grups, en això, semblen disposats a ajudar-los. ■